

ZPRÁVY

Vzpomínka na doc. RNDr. PhMr. Věru Spurnou, DrSc. (*26. 8. 1925 – †30. 4. 2017)

V neděli, posledního dubnového dne tohoto roku, ukončila svoji životní pouť významná žena, doc. V. Spurná, roz. Košová. Ačkoliv se dožila úctyhodného věku 92 let a všichni víme, že odchod ze života nás nezadržitelně čeká, přijali jsme tuto zprávu bolestně. Když vzpomenu na její život, vybaví se mi před očima Špátův

dokonalý filmový esej *Respice Finem*. Ve svém životě do písmene naplnila Matoušovo evangelní: *Petite et dabitur vobis, quaerite et invenietis, pulsate et aperietur vobis*.

Věra Košová se narodila v Olomouci a tam se také pod vedením svého tatínka stala krasobruslařkou. K jejím největším úspěchům patřilo získání titulu juniorské mistryně Čech v Pardubicích roku 1946. Později vystupovala úspěšně v pražských revuích. Po skončení sportovní kariéry začala působit v Brně a intenzivně se věnovat činnosti v oblasti trenérsko-metodické a především jako rozhodčí. Stala se uznávanou mezinárodní rozhodčí a jako jediná v naší zemi obdržela od Mezinárodní bruslařské unie prestižní ocenění „Honorary ISU Referee“. Rovněž v rámci národního krasobruslařského svazu byla po dlouhá léta velmi aktivní pracovnící; zastávala například post předsedkyně trenérsko-metodického úseku předsednictva svazu.

V Brně také studovala na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity, kde v roce 1948 získala titul PhMr., v roce 1950 RNDr. a v roce 1963 titul docentky. Pracovat na tehdejší farmaceutické fakultě a věnovat se léčivým rostlinám (spoluzakládala nynější Centrum léčivých rostlin na Kraví Hoře) však nemohla, nedovolila jí to tehdejší politická situace. Zaměstnání našla v Biofyzikálním ústavu ČSAV v Brně, kde v oddělení cytogenetiky pracovala jako vědecká pracovnice a v tomto ústavu obhájila v roce 1982 vědeckou hodnotu doktora věd. Ke konci svojí profesní dráhy se znovu

k farmacii vrátila – tentokrát na nově zbudovanou Veterinární a farmaceutickou univerzitu v Brně (resp. Farmaceutickou fakultu). Kolem roku 2000 přednášela několik let farmaceutickou botaniku pro zahraniční studenty na Farmaceutické fakultě UK v Hradci Králové, kde byla velmi oblíbenou pedagožkou, stále usměvavou, s výbornými vztahy se studenty. Kromě této pedagogické činnosti jsme byli s doc. Spurnou v kontaktu i v oblasti vědecké v mnohem dřívější době: Od roku 1974 do roku 1985 spolupracovala katedra farmaceutické botaniky s Biofyzikálním ústavem ČSAV právě v oblasti cytogenetiky, resp. vlivu ionizujícího záření na některé farmaceuticky významné rostliny. Docentka Spurná tento výzkum řídila.

V roce 1960 si vzala svého bývalého učitele z brněnské fakulty, odborného asistenta přírodovědecké fakulty RNDr. Miloše Spurného (*1922). Jejich společný život plný aktivit a pracovního vytížení bohužel nenadále skončil úmrtím Miloše v červenci 1979. Vzpomínám na Miloše, botanika a krajinného ekologa, věnovala (jako spoluautorka) knihu „Sbohem, staré řeky“, v níž velmi citlivě přiblížila způsob fotografické tvorby svého manžela.

Život paní Věry byl 6 let po Milošově smrti obohacen, když se seznámila s výtvarníkem specializovaným na práci se dřevem Milošem Kudou (*1931 – †2015). Brzy se sžila i s jeho dětmi, dcerou Danou a synem Tomášem, a tak ještě v pozdním věku poznala starosti i radosti rodiny z pohledu maminky (i když bohužel jen nevlastní) a babičky.

Odešel skvělý člověk: nezištný, rozdávající radost, ačkoliv její život byl bolestný, člověk schopný povzbuzovat, ukazovat cestu a posilovat situacemi z vlastního života, člověk, kterého už nemáme možnost se na něco zeptat. Starořímskou sentenci *quidquid agis, prudenter agas et respice finem*, psanou v záhlaví slunečních hodin ve středověku, naplnila paní Věra dokonale.

Čest její památce!

Lubomír Opletal

foto: <http://www.stadionbrno.cz/products/vyznamne-zivotni-jubileum-slavi-docentka-vera-spurna/>